

Arrest

nr. 59 473 van 11 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. TUCI, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 september 2010 het Rijk binnen en diende op 3 september 2010 een asielaanvraag in. Op 13 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutaanse nationaliteit te beschikken, tot de Nepalees sprekende bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Samchi. In 1990 werden met een tussentijd van ongeveer één maand zowel uw vader als uw moeder vermoord door de Bhutanese autoriteiten. Uw vader werd omwille van zijn politieke activiteiten meegenomen naar een rivier en doodgeschoten uw moeder stierf toen soldaten haar huis afbrandden. U werd door dorpelingen meegenomen naar India. Onderweg raakte u de dorpelingen kwijt en u werd door een yogi meegenomen naar een ashram. U diende er voor de dieren te zorgen en de tempels te poetsen. Omdat

van u werd verwacht dat u ook een yogi werd en omdat u geen verblijfsdocumenten had in India wou u dat ze iets deden voor uw leven. In de ashram vonden ze dat u India diende te verlaten. Yogi D. B. regelde en betaalde uw reis naar Europa.

Op 01/09/2010 verliet u India per vliegtuig. U kwam dezelfde dag in Frankrijk aan. De volgende dag reisde u per auto naar België. Op 03/09/2010 diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Bhutaneze nationaliteit en herkomst uit Bhutan en daar mee aan uw vluchtrelaas dat immers onlosmakelijk met uw beweerde herkomst is verbonden. Zo verklaarde u geen verwanten of kennissen te hebben die in de vluchtelingenkampen in Nepal voor uit Bhutan afkomstige Nepalezen verblijven. U heeft zich daar ook nooit over geïnformeerd. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is het onmogelijk dat een Bhutaneze vluchteling niemand kent die in deze kampen verblijft. U kon ook niet aangeven waar deze kampen zich bevinden (CGVS pp. 3-4).

Verder is uw kennis aangaande essentiële zaken van de Nepalees sprekende bevolking in Bhutan en van zaken die aanleiding gaven tot de exodus van een heel deel van de Nepalees sprekende bevolking uit Bhutan uitermate beperkt. Zo kon u niet aangeven hoe de Nepalees sprekende bevolking wordt genoemd in Bhutan (CGVS p. 2). Hoe de Nepalese bevolking van Bhutan zich onderscheidt van de andere Bhutanezen kon u ook amper aangeven. Uw antwoord beperkte er zich toe zij Mongoloïde waren en jullie Arisch. Verder kon u de verschillen niet toelichten (CGVS p. 6). Uw kennis over de problemen van de Nepalese bevolking in Bhutan die aanleiding gaf tot de exodus beperkte zich tot het feit dat de Nepalese bevolking van Bhutan democratie wou en niet de koning wou volgen zoals de andere Bhutanezen en dat jullie de kledij moesten dragen van de Bhote (de dominante bevolkingsgroep). Verder kon u deze problemen niet toelichten (CGVS p. 6). Tevens wist u niet welke codes u en de overige gezinsleden tijdens de census van eind de jaren tachtig, begin de jaren negentig kregen toebedeeld of in welke categorie jullie werden ondergebracht. U wist evenmin hoeveel codes of categorieën er werden gebruikt, hoe ze noemen en wat ze inhielden (CGVS p. 7). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier was dat nochtans bepalend voor het statuut van de Nepalezen in Bhutan. Hoe het koninklijk decreet noemt dat mede aan de basis ligt van de problemen van de Nepalezen weet u ook niet en wat het inhoudt evenmin (CGVS p. 7). U kon weliswaar de naam geven van één belangrijke activist die opkwam voor de zaak van de Nepalese Bhutanezen maar u kon niets meer over hem vertellen. Zo wist u niet wat hem is overkomen of welke organisatie hij leidde. Namen van organisaties of partijen die actief zijn voor de zaak van de Nepalese Bhutanezen kon u ook niet aangeven (CGVS p. 7), nochtans had u voordien al vermeld dat uw vader misschien wel betrokken was bij de "Bhutan People's Party" en omwille van zijn politieke betrokkenheid werd gedood (CGVS p. 3). Dat u dan op de specifieke vraagstelling naar dergelijke organisaties of partijen niet kan antwoorden is uitermate bevreemdend en wijst op het verzonnen karakter van uw asielmotieven. Over bovenstaande zaken heeft u zich ook nooit geïnformeerd (CGVS pp. 6-7). Hoewel u al op uw zevende Bhutan zou hebben verlaten, belet dit niet dat u later de nodige inspanning kon leveren om u over deze zaken te vergewissen. Dit is des te meer zo daar uw beide ouders door de autoriteiten werden gedood (CGVS pp. 4). Van een vluchteling die omwille van zijn etnische afkomst zijn land diende te ontvluchten en wiens ouders in het kader van deze etnische problemen werden gedood, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij op de hoogte is van de problemen die aan de grondslag liggen ervan of op zijn minst dat hij er zich van op de hoogte stelt. Dat u naliel dit te doen wijst op een dermate grote desinteresse in uw herkomst en vlucht uit Bhutan dat aan uw beweerde herkomst uit Bhutan geen geloof kan worden gehecht.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Vooreerst dient er op te worden gewezen dat de bestreden beslissing genomen werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en niet door de minister van binnenlandse zaken.

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de “*Schending van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991)*” en in een tweede middel op de “*Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht*”.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekende partij is ertoe gehouden de stukken voor te leggen waarover zij beschikt of kan beschikken. Verzoeker beweert niet in het bezit te zijn van identiteitsdocumenten (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Voor zover verzoeker inderdaad Bhutaan is, hij hierom gevlucht is en hij geen nationale identiteitsdocumenten van zichzelf of van zijn ouders kan voorleggen, kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 84). Dit is in casu niet het geval.

3.1.1. Verzoeker adstrueert zijn reisweg niet terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker verklaart echter niet hoe hij de grenscontroles kon voorbijgaan en zijn beschrijvingen van zijn paspoort zijn strijdig. Terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde gereisd te hebben met een Indiaas paspoort op zijn eigen naam verklaarde hij later het paspoort niet te hebben mogen inkijken en onbekend te zijn met de Indiase paspoortgegevens (gehoorverslag CGVS, p.5). Daarbij kan niet overtuigen dat de smokkelaar de vragen

bij de grenscontroles beantwoordde wanneer van algemene bekendheid is dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p.5). Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en bewering niet over identiteitsdocumenten te beschikken.

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft terecht doorgevraagd naar verzoekers identiteit en beweerde nationaliteit zodat verzoeker zijn beweringen aannemelijk kon maken.

3.3. Verzoeker kan niet gevolgd worden wanneer hij meent dat zijn onwetendheid kan verschoond worden door de jeugdige leeftijd waarop zijn ouders stierven en hij Bhutan verliet en het feit dat hij in India opgroeide tussen yogi's die niet bekend zijn met zijn regio van herkomst. Immers indien verzoeker problemen heeft in India en meent dat land te moeten verlaten dan is te verwachten dat hij terugkeert naar zijn land van oorsprong en hij hiertoe alle nodig administratieve stappen zet en informatie opvraagt bij volksgenoten of derden. Immers verzoekers komst naar Europa veronderstelt minstens een bewuste keuze en een voldoende dosis aan doorzetting. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten en niet om zich te informeren naar de kenmerken van zijn eigen etnie of het verkrijgen van verblijfsdocumenten in India nu hij er reeds lange tijd verbleef. Daarbij is verzoekers onwetendheid dermate verregaand dat hij geen interesse, laat staan verwantschap, met de Lhotshampa aantoonde. Verzoeker betwist zijn onwetendheid niet zoals correct opgenomen in de bestreden beslissing maar wijst erop dat bepaalde antwoorden over Bhutan juist waren. Echter de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker moeten niet noodzakelijk in de beslissing worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers nationaliteit en herkomst aan te tonen. Voorts volgt de Raad verzoeker niet wanneer hij stelt dat *"De asielrelaas kan toch niet twijfelachtig worden genomen indien verzoeker geen enkele persoon in de vluchtelingenkampen kende"* nu verzoeker geen inspanningen leverde toenadering te zoeken tot de Lhotshampa, hij evenmin zijn dorpsgenoten opzocht en zich ervan vergewiste dat zijn ouders inderdaad verdwenen of gedood waren. Verder moet de bestreden beslissing worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Verzoeker toont noch zijn herkomst aan, noch zijn nationaliteit en verder faalt hij in zijn medewerkingsplicht nu hij zijn reisdocumenten achterhoudt. Dergelijk gedrag zonder aannemelijke toelichting, wijst op bedrog.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakte. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om enige band met Bhutan aan te tonen. Zijn beweerde nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor alsook zijn beweerde moeilijkheden. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK